

İki Sırrın Dost Kahvesi

– Alem-i Sır · 08 Şubat 2012

İKİ SIR'RIN DOST KAHVESİÂlem-i Sır içerisinde bulunan bazı sırlar, sanal âlemin içinde tanışıp dost olmuşlar. O sanal âlemde tanışmak, yaşam âleminde tanışmak gibi olmadığı için henüz karşı karşıya gelip, yüz yüze görüşüp tanışmamışlar. Sadece sanal âlemde, sanal mektuplaşmak gibi birbirleriyle yazışmışlar. Bu dostların, o sanal âlemdeki adları; "Alem-i Sır" diğerinin adı ise, SIR" dır. Âlem-i Sır içerisinde ve onun içinde bulunan, insanoğlunun yaptığı ve meydana getirdiği bir sanal âlem var ki, orada güvenilir bir dost veya arkadaş bulmak, nerdeyse imkânsızdır. Ama bazı insanlar, lutf-i ilâhî den kaynaklanan ve onların şansına sunulan bu imkândan yararlanarak, dost veya samimi arkadaş olabiliyorlar. Bu iki sır olan arkadaşlarda, bundan dolayı tanışarak dost olmuşlar. Arada bir sanal âlemdeki kendi özel (msn) lerin de karşılıklı sohbetleriyle konuşarak dertleşip, muhabbet ederdiler. Bir gün yine konuşlarken, sohbetleri içerisinde Alem-i Sır karşısındaki dostu olan SIR'a derki; "Dostum SIR hadi gel Âlem-i Gönül dünyamızda, seninle dost mekânında oturup bir Ehl-i Keyf dost kahvesi içelim ve sohbet-i muhabbet eyleyelim. Ne dersin?" SIR da, dostunun davetini kabul eder ve Âlem-i Gönül dünyasındaki, o dost mekânına gelmek ister. Bu davet, manevi bir davet ve mekân olduğu için oraya ancak; sevgi, güven ve hoşgörü ile manevi bedenler gelir. O mekânda, birçok seven ve sevilenler sohbet-i muhabbet eylemektedirler. SIR ile Alem-i Sır bir süre sonra, bu davet üzerine birden kendilerini çok güzel ve değişik bir manevi âlemde bulurlar. Yani, Âlem-i Gönül dünyasındaki o sohbet edecekleri, dost mekânında bir masada karşılıklı otururken buluşurlar. Selâmlaşarak, orada değişik bir tanışmayla sohbetlerine başlarlar. Sohbetleri esnasında, Ehl-i Keyf dost kahvesini içmek isterler ve anında birer tane kahve önlerinde var olur. Onlarda bu dost kahvesini hem içerler, hem de sohbet etmeye devam ederler. Sanki uzun zaman öncesinden, bu iki dost tanışıktır ve hiç şaşırmadan oradaki buluşmalarında, bundan söz açmazlar. Sohbetleri esnasında konuştukları, sadece bugüne kadarki hayatlarında yaşadıkları ilginç konulardır. Bu dost mekânındaki, sohbet-i muhabbetlerini kendilerinden başka hiç kimse bilemez. Evet, bir süre sonra Ehl-i Keyf kahvelerini içerken, yaptıkları sohbet-i muhabbetleri biter. Bu her iki dost, birden kendilerine gelir ve gerçek âlemde, yani bu yaşadıkları dünyada birden kendilerini bulurlar. Her ikisi de ayrı, ayrı yerlerde ve şehirlerde yaşamaktadırlar. Sanki o an uyur gibi bir dalgınlık içerisinde girmişler ve uyanıp kendilerine gelmişler. Kendilerine geldiklerinde birde ne görsünler, odalarında ve üzerinde bilgisayarlarının olduğu masalarında ve önlerinde birer boş içilmiş kahve fincanları var. Bilgisayarları açık fakat sadece çalışır görüntüde bulunuyor. Başka hiçbir şey aktif değil ve durgundur. Biraz şaşkınlık ve şok geçirdikten sonra, Âlem-i Gönül dünyasındaki o dost mekânında oturup karşılıklı Ehl-i Keyf dost kahvelerini, sohbet-i muhabbetlerinde içtiklerini anlarlar. YAZAR

Alem-i Sır

BEKLEMEK YORDU!Evet, beklemek yordu bizleriDuygularımız ile olan hisleriYavaş, yavaş yok ediyor bizleriHani nerede o dostluk kahveleriBeklemek yordu bir hayat boyu!Bir dost elinden kahve içiliyor mu?Dostluk ve sohbet kahveleriniİçmek dost elinden, olsa bizi..Muhabbetin tadıyla alsa bizleriÂlem-i

Gönül dünyamızda misafır!Beklemek yordu bir hayat boyu!Bir dost elinden kahve içiliyor mu?Bu dünyada beklemek neden?Durakta beklemek gibimi bilmem!Bilet hazır zamanını bekliyorumBu arada bir dost kahvesi içelim!Beklemek yordu bir hayat boyu!Bir dost elinden kahve içiliyor mu?Neyse artık kahvelerimiz olsunFincanlarımız kahveyle dolsunİçelim köpüğünden huzur bulsunGönülden sevgiyle sohbet olsun!Alem-i Sır

* * *Ehlî: Munis, alışık. Yabancı olmayan. Kendisi ile ünsiyet edilen.

Keyf: Afiyet, sağlık, sıhhat. Memnunluk, hoşlanma. Neş'e, sevinç, sürur. Mizaç, tabiat. İstek, talep, arzu, heves. Gönül açıklığı.

Ünsiyet: Alışkanlık, dostluk. Birlikte düşüp kalkmak. Ahbablık.

Lutf-i ilâhî: Allah'ın ihsanı.

İhsân: 1. İyilik etme. 2 : Bağış, bağışlama. 3. Sağlamaştırma.